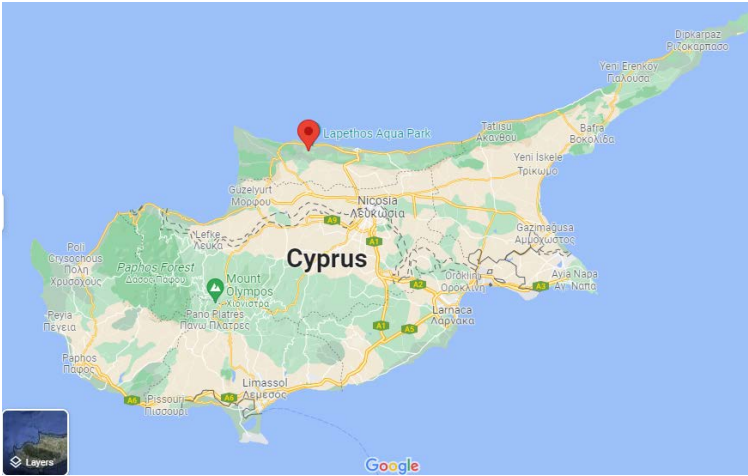

Η ιστορία της γιαγιάς μου της Άννας

Η γιαγιά μου η Άννα γεννήθηκε το 1959 στη Λάπηθο της Κύπρου, που είναι μια πολύ όμορφη πόλη (από όσο μου έχουν πει, γιατί δεν έχω πάει), που έχει θάλασσα, αλλά βρίσκεται και πολύ κοντά σε βουνό, που στην Κύπρο δεν έχουμε πολλά. Επίσης ξέρω ότι ήταν πολύ εύφορη περιοχή, δηλαδή είχε πολλά δέντρα με φρούτα και πολλά λαχανικά. Ακόμη, είχαν στην μικρή πόλη της Λαπήθου και βρύση για να παίρνουν οι κάτοικοι νερό, που επίσης δεν

βρίσκουμε πολύ στην Κύπρο. Εκεί ζούσε η γιαγιά μου με τους γονείς της και τα δύο της αδέρφια μέχρι να γίνει 15 χρονών.

Το καλοκαίρι του 1974, όταν δηλαδή ήταν η γιαγιά μου 15 χρονών, έγινε η εισβολή. Τουρκικά πλοία και αεροπλάνα έφτασαν στην Κερύνεια, μια πόλη (και αυτή πολύ όμορφη μου έχουν πει) που είναι κοντά στη Λάπηθο και άρχισαν να καταλαμβάνουν τις πόλεις και τα χωριά ένα ένα. Όλοι οι κάτοικοι μάζεψαν πρόχειρα όσα πράγματα μπορούσαν και ξεκίνησαν να φεύγουν προς άλλες πόλεις.

Κάποιοι πρόλαβαν κάποιοι όμως μπορεί και να μην πρόλαβαν. Η γιαγιά μου και η οικογένειά της πρόλαβαν και πήγαν σε μια πόλη που τη λένε Μόρφου. Ο ένας της ο αδελφός, ο θείος μου ο Τάκης, πήγε και πολέμησε, αλλά όσες φορές τον ρωτάμε δεν θέλει να μιλάει για τον πόλεμο.

Μετά από λίγες μέρες, έπρεπε να φύγουν και από την Μόρφου, γιατί ο στρατός που περνούσε και καταλάμβανε περιοχές, έφτανε και εκεί. Πολλούς από τους πρόσφυγες, όπως και τη γιαγιά μου με

τους γονείς της και την αδελφή της, τους μετέφεραν σε ένα βουνό που λέγεται Τρόοδος (που ήταν αρκετά μακριά από τα μέρη που είχε καταλάβει ο στρατός) και έμειναν εκεί σε ένα ξενοδοχείο.

Ευτυχώς δεν έμειναν για πολύ γιατί σε λίγο καιρό ήρθε ο Σεπτέμβρης και η γιαγιά μου έπρεπε να ξεκινήσει το σχολείο, γιατί θα πήγαινε στην Α΄ Λυκείου. Αποφάσισαν με την οικογένειά της να πάνε σε ένα μέρος που λέγεται Πάφος και είναι το μέρος που μένουμε και εμείς όταν πάμε στην Κύπρο. Το σπίτι που έμειναν δεν ήταν δικό τους και ούτε μπορούσαν να το αγοράσουν. Πριν την εισβολή έμεναν εκεί Τουρκοκύπριοι, που μετά αναγκάστηκαν

να αφήσουν τα σπίτια τους και να φύγουν, δηλαδή ήταν και αυτοί πρόσφυγες. Επειδή λοιπόν το σπίτι που έμεινε η γιαγιά μου ήταν μιας άλλης οικογένειας, μπορούσαν να μείνουν εκεί αλλά όχι να είναι δικό τους. Μετά από λίγα χρόνια γνώρισε και τον παππού μου τον Ηρακλή, που εκείνος είχε γεννηθεί στην Πάφο και παντρεύτηκαν και έκαναν 5 παιδιά. Το δεύτερο παιδί τους είναι ο μπαμπάς μου.

Αυτά όλα τα ξέρω από τον παππού μου και τον μπαμπά μου, γιατί η γιαγιά μου η Άννα έχει πεθάνει πολλά χρόνια πριν γεννηθώ εγώ.

Στη μία φωτογραφία είναι η γιαγιά μου με 2 φίλες της και στην άλλη είναι από το σχολείο της, το δημοτικό στη Λάπηθο.